

lenne oppfatning... kreter å finne i den at Franco nektet å ellers ferdige han Danmark, da Madrid mark gikk imot re-

INESTI

(v) minner om lag- ittalelse om at den automatiske ordning tatsborgerlige rettig- landssvikernes ikke et og heller lig), og om en ut- sminister Gundersen i landssvikoppgjøret: har reist seg etter re problemer ser vi vi når fram til nye

et forslag til amne- det ikke, men som ordskifte i Stortinget være brukbart. Enk- lant dem Vårt Land forslaget og spurt ve e behandlet i d. nitivt svar på er ennå ikke kom-

unkter på den ikke ordning er av så myndighetene ikke eng ved å la dem tige ens kunnskap bli liggende i komité lenger enn høyst stortingsvedtak har ansværende sesjon.

IMENS NAVN.

er det o.r.saksfører om han påtatt seg å adirektoratet med å er demt av makt- lover. Det er etter meget skitten jobb a har tatt på seg.

n» 15.5.49 skriver e utsagervirksomhet

gjenga lørdag et ut- klar fra Dagbladet kona Harsen, hvor ed følgende klage- per da 40 000 kro- ar uten å bli demt. strerer til fullt over- cunskap avisen har r c Den som har spa mål, vet nem- r unna Erstatnings- dige klar, selv om e så uheldig (eller eldig) å dø. I sann- skal det sies at ikke avdelinger er like i de slakkerer hvis under den nidkjære ndelag, er i alle fall e. Her unnses man g for å rane syke r (uten enhver sak- for å forstå det ort) for deres surt illinger fra før kri- aager trøst for den at det skjer i hu- st misbrukte demo-

VER HAMSUN.

den øvrige dags- nsberg Blad en noe

av dem med Nobel-prisen.» Det hadde være en nyhet at Knut Hamsun er helt død.

uttalte han i sitt vitneprova bl. a. følgende:

Alek: 8. Mai 27.6.49 103561 Frontkjemper Thorstein Olsen taler med Alek om kjødets gang

I det fromme håp at det kunne bli til oppbyggelse for menigheten, besøkte Alek en dag frontkjemper Thorstein Olsen av Ulleren sogn, der han stod med rødt og gult forkle om maven i en God Nordmanns villa og laget tomatsuppe a la KESSELSCHACHT med nudler fra okkupasjonsaktiva.

Ut av radioen strømmet nettopp statsminister Gerhardsens sarte og soignerte riksmål, som mante til fedrelandsk samhoid i folket — rundt Atlanterhavet — hva nå alle videre-kommene demokrater for tiden gjør. Og med denne tykke l i i folket som er den aller siste levning av statsministe-rens gylne og opprørsk ungdom i Birkelunden i klassekampens tegn.

Olsen, som minner litt om en yngre, snild storkobbe, skjenket oss en EXPORT-BEER (til innenlandsk bruk) og ble likesom bebudet:

Th. Olsen var i sin første ungdom med liv og sjel med i AUF, siden i Samorganisasjonen. Hans far var en stille arbeidsmann av den gamle skole og det var til sine foreldres milde sorg at Olsen med sine likesinnede fløy i gatene med røde faner og kjempet for A-partiets daværende revolusjonære syn på saker og ting, antimilitarisme, jaget qualinger på Youngstorvet og kastet litt stein på Erling Skjalgssøns gt. 26. — Olsen husker godt hvordan den unge og utvilsomt særlige agitator Gerhardsen på møte-ene iblant streift de makter som han mente hindret arbeider-rørslas fram- marsj — det «internasjonale frimureri» og en viss finansmakt fra Levi stamme. — Så kom «nazismen» med de samme melodier, forså- vidt, og Olsen traff en dag Gerhard- sen etter den tyske provoserte beset- telse av Norge, og etter stengningen av Frimurerlosjen. De møttes tilfel- dig utenfor Stortinget.

Olsen spurte Gerhardsen om han trodde det gikk an å ta tyskarbeid. — Det er klart det går an, sa Ger- hardsen. Videre sa han bl. a.: En ting har nazistene gjort som er godt. Det er at de har stengt Frimurerlosjen.

Men det er ikke dermed Olsens men- ning å legge noe graverende i munnen på en kjær broder, ja pioner, i Ånden. Frontkjemper Thorstein Olsen har gjennom sine lidelser i den store krig og i den enda større «fred», som nok «demokratiet» allerede har tapt, be- nevart den gemytlighet som livsfrodig-

het, god fordøyelse og ditto samvit- tighet skjenker sin innehaver. Han har derfor nådd det stade hvorfra all konjunkturbetont virksomhet bør be- skues: Filosofiens. Og når Olsen i dag hører sin tidligere røde kamp- felles slepne og milde språk i kring- kastingen, da smiler han så lønlig der- ved. Han synes vel dagen nærmer seg da de levende skal misunne de døde.

Gerhardsen forekommer ham muli- gens sympatisk i solnedgangen nå over det frie Norge, som våre stats- menn later som de tror visse stats- makter kan og vil forsvare som sin egen syesten. Liddell Hart skriver at Storbritannia i dag har 2 — to — kamperedde divisjoner, hvorav en i Nord-Afrika og en i Tyskland, og 1 — en — tankbrigade.

— — — Selvom Olsen har lest mer i livets bok enn i dem som finnes på UB, så vet han med Stefan Zweig, at den som har forsvoret seg til politik- ken tilhører ikke mere seg selv og må lyde andre lover enn sin naturs hellige bud — — (fra Maria Stuart).

Olsen forteller videre at parolen i AUF i årene før 29 var at det skulle nektes militærtjeneste. Etter 29 ble kursen lagt om: Gutta skulle nå ikke nekte, men bruke sitt opphold på ekserserplassene til antimilitær agita- sjon blant rekruttene, samtidig som de skaffet seg ferdighet i våpenbruk selv. Dengang da Partiet var i opposisjon var åpenbart parti-interes- sene viktigere enn landets forsvar.

Olsen tjenestgjorde i 1929 på Tran- dum som rekrutt i Jegerkorpsset under oberstløytnant Halvorsen. Kom- panisjef var Ingv. Smith-Kielland. Einar Gerhardsen og Arnfinn Vik møtte opp utenfor leiren med agitatoriske skrifter og Olsen krøp ut gjennom innhengningen og mottok skriftene som han så spredte i leiren. For dette ble han arrestert tre gan- ger, forhørt av oberstløytnanten og av daværende løytnant Jørgen Bakke, Den norske Legions første sjef.

I dag er de daværende antiforsvars- menn makt havere, og har — som man ser — tatt patent på nasjonal holdning. D.v.s. disse gode nordmenn er nesten ikke uenige om hvil- ken stormakt som skal styre Norge, mot den nye krig....

For tiden sitter hirdgutter og andre inne, bl. a. fordi de ikke alltid skal

(Forts. side 7.)

han hjalp til å redde astrofysisk stiftutt, om han muligens hind noen arrestasjoner eller hjelp ut av fengslet, om hvordan det v med suppen som det her i rett har vært tale om osv.

Men det var også en annen of fatning. Det var svært mange v Universitetet som først og frem var behersket av den enkle, fund mentale ting at vi var i kri Derfor var det ikke avgjørende i den politikk Universitetet måtte fe under okkupasjonen å redde det eller hint institutt eller denne ell hin professor eller skaffe suppe men å delta aktivt som krigføren i den kampen vårt folk var blitt p tvunget.

Nå er jo alt dette kommet o merkelig langt på avstand. Og blir nesten flau, når vi minner o de store ordene vi brukte om d som dengang fylte oss: viljen kompromissløs kamp for ideal uten hvilke vi ikke syntes livet v. verd å leve, idealer som Universi- tet hadde en særlig plikt til å ver- om og som vi følte ble trått und fot. Men det var blodig alvor. C vi mente de verdier det gjaldt b tydde så meget på langt sikt at o var verd risikoen for å sette ikl bare det egne, men også andres li og frihet på spill.»

Det var o mdenne uttrykksmåt at en av representantene for de annet livssyn, professor Mor rad-Krohn, sa, at den ikke var en professor i psykologi ver dig.

Det får være som det vil me dette, som professorene får av gjøre seg innbyrdes. Det forferd ende sett ut fra et realistisk livs syn er, at «viljen til kompromiss løs kamp», som professor Schjel derup uttrykte det, skulle gå u over de mange uskyldige, ove Universitetet som åndelig sam lingspunkt, over studentene uan sett deres syn på sakene og ove deres pårørende uten på ringest måte å gagne noen. Det er et ut trykk for en selvgodhet og ei selvrådighet, for et anarki som nok nå når faren er over kar låte bra i heiapatriotenes ører men som gjorde livet og arbeidet vanskelig for dem som skulle føre landet frelst gjennom treng- selstiden, og som — husk det — takket være ikke minst de beste krefter innen NS, kunne levert landet tilbake til dem som kom hjem da faren var over, i en for- fatning som har slått verden med forundring.

Nå når rusen er over og heia- patriotene har fått tømmermenn — ikke i gjenoppbyggingens be- tydning — begynner folkets bre- de masser å forstå. Og Hoel- saken har bidratt til å klarne de faktiske forhold ennå mer.

spondent **Stiftelsen** forteller hvorfor de forsvarsministere Johnson: er det god skikk, om er i stand til partis valgkamp, viktig post innen hvis partiet vinner var det det i på fallrepet. mot sin oppløsning av de største hadde trukket anse av dem ubellene i syd-stilte opp egen fruman, og andre er til Wallace. mber dukket det i en finansiell trolle amerikansk tid partiets finanser i fikk bidragene inn også etter annens navn var nans finansielle man å bli gjeninn fikk velge den han ønsket innen i valgte forsvars-embetsbehandling arbeidet med verdens største koloss på 65 000 ke etter at han på forsvarsministerte han å løse spørsmål om hvil-

ombombeflytypene B 45, B 49, B 50, B 54. Flyvåpenet nevnte i sin innstilling intet om B 36 — «Den flygende festning». Den anses nemlig for å være for langsom, og har derfor ingen muligheter til å hamle opp mot de reaksjonsdrevne fly, av den typen man vet russerne eksperimenterer med. Og en ordre på 100 B 36 ble derfor annullert etter anbefaling av de ansvarlige ledere innen flyvåpenet.

Etter at den nye forsvarsminister tok til å stille med sakene, omgjorde han annulleringen med et pennestrøk, og så sluttet han en ny kjempekontrakt med Consolidated Vultee Aircraft som fabrikerer B 36. Denne beslutning møtte voldsom motstand innen de militære kretser og røre blant flyfabrikantene som Boeing, North American Northrop og Curtiss-Wright, som fikk annullert kontrakter på omlag 600 millioner dollars var faretruende.

I følge «Jyllands-Posten» har denne historie vakt pinlig oppmerksomhet — og bladet skriver: «Selv om det er god amerikansk tradisjon, at en politiker foretar visse transaksjoner, finner man i kongressen at det er gått for langt. Spesielt fester man seg ved en opplysning, som den republikanske kongressmann James E. van Zandt er kommet med, og som går ut på at en betydelig del av de penger, hvormed Johnson så

Consolidated Vultee. En fester seg også ved to datoer, som ligger merkelig nær hverandre, nemlig: Den 10. september 1948 ble det meddelt av flyvåpenets ledelse og uten nærmere motivering, at kontrakten med Consolidated Vultee. En fester bombefly av typen B 36 ikke skulle skjæres ned til det halve som det var tatt beslutning om året før. Og den 13. september begynte Luis Johnson sitt arbeid med å skaffe penger til det demokratiske partis nasjonalkomite. Alt dette forekommer kongressmannen for påfallende til bare å være et tilfeldig sammenreff.

Den 31. mai i år besluttet kongressens forsvarskomite enstemmig å foreta en grundig undersøkelse av de omstendigheter, under hvilke flyvåpenets byggeprogram gjennomføres.

Den amerikanske livsform er kanskje ennå ikke så fornuftig endt som de selv gir utseende av, og som mange — også her i Norge tror. Men de t er vel slik det amerikaniserte demokrati i virkeligheten er.

Frontkjemper — Forts. fra 6. side.

han tatt med silkehansker på provokatoriske «jössinger», men Olsen husker at slike metoder engang var godt norsk her i landet. Han og bl. a. Rolf Gerhardsen gikk engang, da det var streik hos Østbye-Hansen i Dovrehall-gården, løs på streikebryterne i firmaet og skaffet disse blå øyne og utslåtte tenner. Rolf Gerhardsen ble etter disse begivenheter ansatt i Østfold Arbeiderblad, sier Olsen.

Helhjertet og uten dådyrfornemmelser gikk Olsen fram i A-partiets kamplinje i de år. Siden satte han som frivillig frontkjemper livet inn for det besatte Norges interesser. Selvsagt etter at han hadde brukt sine to øyne og sett at Norge ikke faktisk og praktisk var i krig med Tyskland. Han som ikke har snust i loven visste altså mer om faktum og juss enn prof. Andenæs sier han vet i dag — på dette gebet...

Olsen fikk tre og et halvt års tvangsarbeid, fordi han ikke var professor i emigrant-juss. Han har den hele tid hatt fred i si sjel, tross utståtte lidelser og opplevelser som kunne fylle en hel bok...

— — — Etter «frigjøringen» trefter Olsen i fengslet O. L., en frontkjemperbefalingsmann, som ved en anledning visstnok skulle ha talt mot frimureriet, hvilket er dumt. — O. L.

både av fotografer og journalister. Men det ble ikke annet å hale for sensasjonsrottene enn et bilde, idet saken ble holdt for lukkede dører, forøvrig etter protest fra Harsem. Men Dagbladet hadde ikke vært Dagbladet hvis det hadde nøyet seg med bare et bilde, og i mangel av et forvrent referat — slo det stort opp om at Harsem hadde rast i retten. Noe måtte da Dagbladet skrive.

For at våre lesere skal vite litt mere enn Dagbladets, om denne sak, kan vi meddele at politiet måtte levere herr Harsem alle de papirer som ble beslaglagt hos ham med unntakelse av 3 dokumenter (kopier av politirapporter), som Harsem frivillig lot politiet beholde. De dokumenter politiet på denne måten fikk hadde ingen forbindelse med Harsems bok «Utrolig men...»

var tiltalt for dette. Olsen nevnte hva Gerhardsen hadde sagt til ham utenfor Stortinget, og tilhøret seg å bevittne dette i retten, og ha ønsket O. L. å ha sin «forsvarer» at også O. L. ble innkalt som vitne. Så vitt Olsen husker ble dette forelagt L.s «forsvarer» som skulle ha svart at han ikke ville medvirke til en slik bevisførsel.

O. L. fikk 12 — tolv — år. Han hørte nok ikke til dem som Hasselknippe i Verdens Gang kaller «soldater», for slike kan drepe et gammelt jødisk ektepar, røve dem og slenge likene i et tjerne og enda bli frifunnet av en norsk etterkrigs-lagmannsrett. «De var soldater», skriver Hasselknippe.

— — — Til slutt spør jeg Thestein Olsen hva det kan komme ut av at hans tidligere røde karer og nes å ha sviktet sin ungdoms idealer — Du vet, de ser en annen ut fra maktens topp enn fra opposisjonens dal. Det er kjødets gang all THE WAY OF ALL FLESH, som d heter på nasjonalt nynorsk slutt frontkjemper Olsen med litt forbeholdende AUF i blikket.

AJEL

Fra Danmark

Som et ledd i resosialisering:en går det i disse dager, ifølge Nation tidende, i finansdepartementet arbeid med å utforme en ordning hvorefter tjenestemenn som er dømt for unnskyldig holdning kan gjeninnføres i arbeid i statsadministrasjonen. Meningene er ikke bare å få i stand bedre forhold for de avskjedigede, men også for degraderte. Derimot blir det ikke mulig uten riksdagsbeslutning å oppheve pensjonsforholdene for disse personer.

Lie opptrer som en sovjet-russer,

ett betingelsene for sitte høye embete

generalsekretæren i FN. I de siste harde ord i den kanskje presse, som blind på etterkrigs-herrerne. Det er som fører an, og «Santer» er særlig hardt. Her hjemme har man hørt rykter om panjen, og så ensidigspresse er, kan vi få vite stort mere om norskamerikanere etter i sine brev. Så selig at «Verdens tegning fra Santer» Trygve Lie henprellemann fra Stangen fyller halve sider i blad og resten er erartikkel med titlen «Verdier i oversettelse føl-

Hvordan kom Trygve Lie inn i FN? Lie var en norsk sosialist fra ytterste venstre fløy. Etter hva magasinet «Plain Talk» har kunnet berette — en framstilling som aldri er tilbakevist hverken av Lie eller noen annen — var han en mer eller mindre samarbeidsmann med Sovjet i den beryktede Trotsky-affæren og andre saker. Da FN ble skapt, hovedsakelig for amerikanske penger, nominerte Sovjet Trygve Lie som generalsekretær, og de andre ledende maktene ga sitt samtykke i følge sin daværende politikk å være snill mot Sovjet. Lie tok jobben, og så utnevnte han som sin nærmeste mann — og som sin stedfortreder under fravær — en viss Arcady Sobolev, en bolsjevik direkte fra Sovjet.

Etter hva hele Trygves Lies opptrøden i FN viser har han opptrådt som en sovjet-russer og har brutt betingelsene for sitt høye embete. Det er derfor FN's plikt å gi ham blank avskjed fra sin stilling.